

realisaren algunes excursions cinegètiques per dites comarques, y tant sols en tres ó quatre sortides lograren cobrar dos exemplars del citat rumiant.

Es, donchs, evident que aquesta especie va desapareixent de Catalunya, poguent tan solzament oposarse á n' aqueixa desaparició un respecte absolut per part de tots, que fassi que no destruïnt els exemplars vivents, puguin aqueixos reproduir-se y conservar d' aqueixa manera una especie que de lo contrari deixarà ben prompte de formar part de la fauna de Catalunya.

No faltan autors que sostenen que també en los Pirineus es troban aqueixos exemplars; mes jo crech, y no sense fonament, que en nostres dies tal afirmació no es exacte. En temps anteriors es indubtable que vivia en aquelles regions, com ho demostran los restos que d' ella 's troban encara, com per exemple fragments de banya; mes repetim que avuy no pot dir-se altre tant.

Queda, donchs, de modo excepcional encara en les montanyes de Tortosa, y com deyam abans, es molt sensible llur desaparició. Si la conducta dels cassadors y dels habitants d' aquelles comarques no es rectificada, podem afirmar sens dupte que dintre de més ó menys anys la *Capra hispanica* será pe'ls catalans un exemplar exòtich.

UN BON BOLET...

per Joaquim Codina

Ho es sens dupte un *Polyporus* que fa poch vaig enviar en consulta á Mr. P. Hariot de París, «assistant au Muséum d' Histoire Naturelle», que si bè á mí 'm semblava tenir afinitat am el *Polyporus ovinus*, no ha resultat serho. Vegis la contesta de dit senyor: «Le Polypore que vous m' avez adressé est très interessant; il est nouveau pour l' Europe. C'est le *Polyporus tunetanus* Patounillard qui n'avait encore été récolté qu' en Tunisie.»

Es molt estrany qu' en tot Europa no s' haja trobat aytal bolet menos en aquesta comarca, malgrat fer molts anys y pot ser secles que aquí 's menja y coneix ab el nom de *Sucarrell*.

La comarca aludida es la montanya de Plantadís, com y també es probable qu' es fá en las brollas de bruchs y arbossos de Sant Martí de Cantallops y Lloret Selvatge á la part solana.

Descomptant els pobles d' Amer, La Sellera, Anglès y Osor, apenas es conegut en els restants de la provincia de Girona y tal volta ni en la de Barcelona; tant es axís que fá pochs anys un pagés va durne un cistellat al mercat de Manlleu, y si no s' hagués donat el cas de que una senyora filla de La Sellera que 's trobava allí els va conixer, al esmentat pagés no li quedaba altre recurs que llensarlos.

Pera obtenirlo n' hi ha prou am calar foch á una brolla de bruchs y arbossos, y si plou al cap de pochs dies la cullita es segura; per axó l' hi han donat el nom de *Sucarrell*, com si diguessim socarrat ó procedent de socarrades. No obstant, mon amich el Sr. M. Masferrer diu que alguna vegada també 's troba en llocs d' arbossos no cremats. En tot cas es condició precisa que hi haja arbossos.

Els caràcters seus son els següents: bolet que consta de un barret am tubos y poros (molla) y una cama. El barret tè uns 8 centímetres de diàmetre, per demunt color groch blanquinós, llis, enclotat, á vegades convexe. Poros poligonals, allargats y dentellats, blanchs. Tubos curts, decurrents per la cama; no 's pot separarlos ab facilitat de la carn, com passa ab el genre *Boletus*. La carn es blanca y á vegades poblada de cuchs. La cama es de dimensions variables, un poch axamplada en la extremitat unida al barret, color groch clar, llisa, central ó poch menys, dura quan el bolet es vell; no presenta senyals d' anell ni cortina. Viu en flotas ó aïslat en las rabassas d' arbós ó als seus voltants. Primavera-Istiu. Tot ell tè mala fesomia, sol ser brut, enmascarat y carregat de carbonija que descobreix sa procedencia.

Se podria confondre am un altre *Polyporus* que he trobat demunt las falipas del ferrocarril (suposo será el *P. arcularius*) y tè la cama central, pero se distingeix del *P. tunetanus* en que aquell tè 'l barret de color gris, ab cercles de color més fosch, casi sempre convexe, y el olor es desagradable; retira al del bolet d' esca. Empero el caràcter principal que diferencia l' un del altre consisteix en que el *P. tunetanus* vegeta exclusivament en las socas ó rabassas d' arbós, y el suposat *P. arcularius* en las socas mortes del roure.

¿Desapareixerá de per' aquí? Es molt probable, ja que d' arbossos no 'n quedan; tan forta es la destrucció dels boscos de uns quants anys aquesta part, deguda al augment de preu que tenen els productes forestals.

La Sellera, Maig de 1909.